

altsaa blev Udsendingene fra Landet, af hvis Bestemmelse det vilde være afhængigt, om andre Gader kunde optages mellem Landeveiene. Jeg tillader mig derfor at fastholde Mindretallets Forslag under Nr. 3, men jeg kan, som sagt, ikke beklage hvis det bliver forkastet, naar blot Forslaget under Nr. 2 ogsaa bliver forkastet. Med Hensyn til den høitærede Indvrigsministers Bemærkning angaaende Forslaget under Nr. 5 til § 3, da skal denne Bemærkning, saavel som de øvrige Bemærkninger, den ærede Minister har gjort angaaende Redactionen af Udkastet, selvfølgelig blive taget under den nyeste Overveielse af Udvalget; men jeg skal dog bemærke, at hvis der skulde være en saadan Uklarhed eller Uoverensstemmelse i Udkastet, saaledes som det bliver efter Udvalgets Forslag, saa er den allerede tilstede i Udkastet forinden; thi Udvalget er gaaet ud fra, at der, naar der i det første Punktum af § 3 staaer: „Det paaligger ethvert Amtsrådsdistrikt at holde de igennem samme løbende Landeveie i forsvaerlig Stand“, herved var sigtet baade til de Landeveie, der vare paa Landets og Kjøbstadens Grund, saa at man ved Amtsrådsdistriktet forstod ikke selve Landet, men derimod hele denne Kreds med de deri værende Kjøbstæder, thi ellers kan Udvalget ikke see rettere, end at de Landeveie, der ligge paa Kjøbstadens Grund, vilde være aldeles uomtalte i Udkastet. Man er gaaet ud fra, at der i § 3 var tænkt paa Landeveie, hvad enten de vare paa Landets eller paa Kjøbstadens Grund; men det er som sagt en Bagatel, der let vil kunne rettes, hvis der virkelig skulde kunne opstaae nogen Misforstaaelse deraf. Hvad Endringsforslagene under Nr. 6 og 13 angaaer, som vi nu have hørt begrundede af det ærede Mindretal, der har stillet dem, da maa jeg bestemt fraraade Thinget at gaae ind paa dem. Det ærede Medlem har stillet disse Forslag hovedsagelig i Kjøbstædernes Interesse; men det er jo aabenbart, som allerede af den høitærede Minister udhævet, at det for en overordentlig Mængde Kjøbstæders Vedkommende vil blive Tilfældet,

at de, hvis hans Forslag vedtages, vilde blive langt ugunstigere stillede end efter Udkastet, og navnlig for de Kjøbstæders Vedkommende, der ikke have Hovedlandveisgader, vil det være klart, at naar de komme til at deeltage i Landeveienes Vedligeholdelse, ikke blot efter deres Hartkorn men ogsaa efter deres Folkmængde, ville de blive langt ugunstigere stillede end efter Udkastet; men selv for de Kjøbstæders Vedkommende, der have Hovedlandveisgader, vil det for en stor Deel ogsaa blive Tilfældet, at de efter hans Forslag blive ugunstigere stillede. Det, som det ærede Medlem har anført til Støtte derfor, troer jeg ikke kan tillægges nogen afgjørende Vægt. Han sagde, at det var haardt, at en Kjøbstad, der havde en lang Udstrækning og gennem hvilken der gik en Hovedlandveisgade, skulde bære Byrden af Halvdelen af Vedligeholdelsen, men det er neppe den rigtige Maade at see Sagen paa. Sagen er nærmest den, at det, naar der gaaer en Hovedlandveisgade gennem en saadan Kjøbstad, ikke forholder sig saaledes, at den bærer Byrden af Halvdelen af Vedligeholdelsen, men derimod saaledes, at den faaer en Lettelse i Byrden, idet Halvdelen af Udgiften til denne Gade bæres af Landet; det er snarere en Lettelse end en Byrde; i alt Fald er det vistnok saa, at den Lettelse, Kjøbstaden faaer ved Amtets Deeltagelse, rigeligt opveier den forøgede Byrde, som Gadens bedre Vedligeholdelse unægtelig kræver. Naar det ærede Medlem dernæst anførte, at hvis den Afgjørelse, han havde foreslaaet, var retfærdig og billig, saa var det mindre væsentligt, hvad Udvalget havde anført derimod, nemlig, at man ikke tydeligt kunde overse, hvilken Betydning hans Forslag vilde faae; men Sagen er jo netop den, at det, om Bestemmelsen er retfærdig og billig, væsentlig beroer paa, hvilken Betydning, den vil faae, hvilken Indflydelse den vil komme til at udøve paa de enkelte Kjøbstæders Stilling, hvorledes denne vil blive efter hans Forslag, og hvorledes den vil blive efter vort Forslag, og det er netop